

יגאל משחק בברוגז עם רבין ובורח לגינוסר * פרס מנסה להחשיד את יגאל בהדלפות * יגאל תובע לחקור את השרים הבכירים במכונת-אמת * רבין ויגאל מעלימים מידע מפרס * פרס ומוטה תובעים לסלק את אריק מהתייעצויות ביטחוניות * שר-המש" פטים נתבע לקבוע אם מותר ליועץ ביטחוני ליעץ בענייני ביטחון

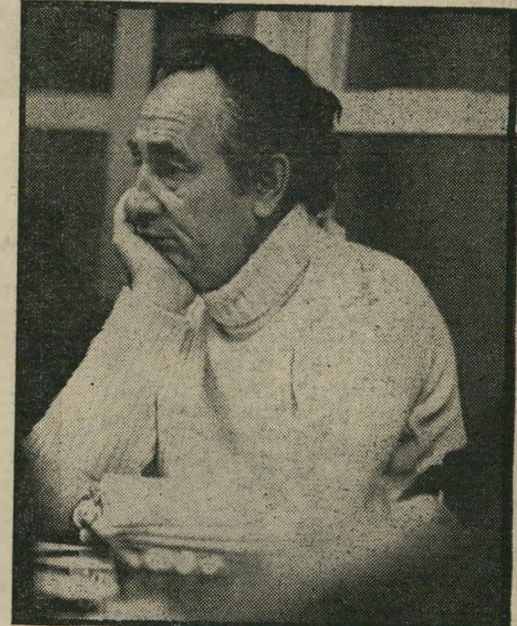
מי שחקקים בצמרת

לפני ארבעה חודשים נסערה הממשלה כאשר הודלפה ידיעה סודית על ביקור חשאי של שני שליחים סובייטיים בארץ. הפעם החליט רבין לגלות את המדליף בכל מחיר, מינה שני פקידים ממשלתיים, את ראש השב"כ ואת פרקליט המדינה, גבריאל בך, לחקור את מקור ההדלפה. אחרי זמן קצר הגיעה החקירה למבוי תום. קומץ של פקידים בכירים במישרדי

הפעם היתה לפרס טענה פורמאלית, כביכול, להסתמך עליה. אריק אינו רק יועצו של רבין, הוא גם בעל מינוי חירום במילואים, ובתפקיד זה הוא כפוף ל"רמטכ"ל. פרס טען כי יש סתירה בשיתופו של אריק בהתייעצות שיש בה כדי לקבוע מדיניות בשעה שהוא כפוף כחייל, ל"רמטכ"ל. העובדה שאריק בקיא, כאיש-צבא, יותר

הברית, אין שר-החוץ צריך להתאמץ הרבה כדי להבין שמתכוונים להוציא את הנושא הזה מתחום שליטתו. יגאל אלון הגיב בצורה האופיינית לו. הוא החליט לצאת לחופשה, להסתגר בקיר בוצו שעל חוף הכינרת, רק לכבוד ביקורו של נשיא מכסיקו, לואיס אצ'וריה, הוא הסכים להפסיק את מישחק הברוגז שלו לארבעה ימים. אבל בשבוע הבא הוא

עודם לא היה מצבה של ישראל טוב כל כך — אם לשפוט לפי מה שמתחולל בצמרת ממשלתי-ישראל. הכרעות גורליות, בעיות כלכליות, לחי צים מדיניים — את מי זה מעניין? לצוות השרים הבכיר, המנהיג את המדינה באחת משעותיה התמורות ביותר, יש עניינים ובעיות חשובות יותר. הנה, למשל, שר-החוץ יגאל אלון. זה

תכום את המדליף בעזרת מכונת אמת!

ממשלה שונים, שהובאו בסוד ביקור ה"שליחים הסובייטיים, העידו, נחקרו ונבדקו במכונת-אמת. הם ניקו את עצמם מכל חשד. נותרו עדיין שלושה חשודים: ראש-הממשלה, שר-החוץ ושר-הביטחון. תוך כדי מהלך החקירה החלו אנשי מישרדי-הביטחון להפיץ שמועות, שנועדו להחשיד את יגאל אלון בהדלפת ביקור השליחים הסובייטיים. אנשי מישרדי-החוץ נפגעו מההחשדה והאשימו את פרס ואנשי שיו בהדלפה. לטענתם, נעלב פרס על שלא הובא בסוד ביקור השליחים. למרות שהביקור היה חסר משמעות והשליחים היו בדרג מבוטל, הוא נשאר רק בידעית רבין ואלון. זאת היתה סיבה מספקת, לטע"נת אנשי מישרדי-החוץ, שפרס או אנשיו יפוצצו את השליחות.

מכל אחד אחר בנושא מעברי ההרים, לא שיחקה תפקיד עבור פרס. הוא ראה את ההזדמנות מתאימה להתמודדות גלויה עם רבין כדי להעמיד את אריק בסינה. אבל רבין התעקש על זכותו של אריק להשי"תף בסיוור. פרס ומוטה נעלבו. הסיוור התבטל. רק אחרי ששר-המשפטים, חיים צדוק, נקרא להתערב ופסק כי מבחינה משפטית רשאי רבין לקחת עמו לסיוור את יועצו, חורו בהם פרס והרמטכ"ל והסכימו להשי"תף בסיוור בו נוכח גם אריק. למחרת היום התפרסמה כותרת במעו"ב: "רבין ושרון ביקרו במעברי סיני". נוכחותם של פרס ומוטה בסיוור אוזכרה רק כבדרך אגב. כבעלת חשיבות מישנית. הפירסום נראה כפגיעה מכוננת.

כבר עומד לחדש את חופשתו. שיסדרו בלעדיו. **א**ם ראשו של אלון חפוי, הרי אפו של שר-הביטחון, שמעון פרס, קבור עמוק יותר באדמה. הוא חש את עצמו פגוע ומרשפל פי כמה מאשר עמיתו שר-החוץ. בשבוע שעבר, ניסה שמעון פרס להתזרזר ליצחק רבין מידה כנגד מידה על מה ש"עולל לו כאשר מינה על אפו ועל המתו את האלוף שרון כיועצו הביטחוני. מאז אותה פרשה בלע פרס בשקט את נוכחותו של אריק, לצידו של רבין, בפורומים בכירי רים שונים. אבל בשבוע שעבר הוא לא יכול היה לשתוק יותר.

הזמן בדיוק שנראה לו כמתאים לנהל מישחקי ברוגז ומחבואים עם ראש-הממשלה יצחק רבין, ויש לו כל הסיבות לכך. סוף-סוף, לא בקלות הגיע למעמדו כשר-החוץ. והנה, בדיוק בשעה שנדמה היה לו כי מת"חיל ללכת לו בתחום זה, בא ראש-הממשלה והשמיט את הקרקע מתחתיו. יגאל אלון נעלב ונפגע עמוקות מכך שיצחק רבין לא מצא לנכון להתייעץ בו ולגלות לו את כוונתו לצאת לכנס המנ"היגים הסוציאליסטים בשטוקהולם, אלא ברגע האחרון ממש.

כך נוצרה אווירה של מתיחות וחשדנות בין פרס לאלון. בינתיים אירעו עוד כמה דברים. למרות האיפול הכבד שהוטל על הורש, התפוצצה פרשת המיברק הסודי האבוד, שמסר פרס למשה דיין. רבין ואלון שמרילב להתנהגותו התמוהה של שמעון פרס בפרשה. תחילה, בבירורים פנימים שנערכו בחוג מצומצם, הוא הכי (המסד בעמוד 28)

למחרת היום כבר הופיעו בעיתונים ידיעות שהבליטו את העובדה שפרס וה"רמטכ"ל השתתפו בסיוור לצידו של רבין, ודחקו את אריק למקום הרביעי. **א**בל אלון ופרס אינם כועסים רק על רבין. יש להם גם חשבונות איי-שיים זה עם זה.

היה זה כאשר ראש-הממשלה, שר-הביטחון והרמטכ"ל עמדו לצאת לסיוור במעברי ההרים בסיני, לצורך בדיקת פני השטח שם במיסגרת הדיונים על עומק הניסגיה הישראלית. כאשר התברר לפרס ולמוטה גור כי רבין עומד לשתף בסיוור גם את האלוף שרון, הידוע בהתנגדותו לניסגיה מהמעברים, הם הציבו תנאי: "או אריק או אנחנו."

אילו היה זה העלבון הצורב הראשון, ייתכן שהיה מוכן להבליג ולשתוק. אבל קדמה לכך סידרה ארוכה של התעלמויות מעליבות. רבין לא נועץ בו כלל כאשר החליט למנות את האלוף (מיל.) אריק שרון ליועצו הביטחוני. לאלון גודע על כך דרך פירסום בעיתון. גם כאשר החליט לתפקיד את איש אמונה, עמוס עירן, הוא לא מצא לנכון להיוועץ באלון. זכותו של רבין היא, כמובן, למנות כמנכ"ל משרדו את מי שהוא חפץ בו. אבל ברגע שהוא ממנה לתפקיד את מי שנחשב כמומחה ליחסי ישראל-ארצות-